

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

w obecności oskarżyciela przedstawiciela (...) Skarbowego w P. IV Referatu Dochodzeniowo – Śledczego w K. D. K.

po rozpoznaniu w dniach: 17.05.2017r., 20.06.2017r., 03.10.2017r., sprawy karnej skarbowej

1. A. P. (1), s. H. i S. z d. Ś.,

ur. (...) w K.,

zam. (...)-(...) K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 03-03-2015r. do dnia 06-03-2015r. w m. K., powiat (...), woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej od nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowe (...) A. P. (1), (...)-(...) K., ul. (...) w lokalu (...) Bar (...) mieszczącym się w pod adresem (...)-(...) K., ul. (...) prowadzonym w ramach działalności gospodarczej (...) J. M., (...)-(...) K., ul. (...) urządził gry na automatach do gier:

- (...) 3 numer (...) /XI/QX-10/206,

- H. (...) nr(...) /SA/13/GT,

- (...) 3 nr (...) /XI/QX-10/208,

- (...) G. nr(...) /-5-14/SA/GT,

z naruszeniem przepisów art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 612), tj. poza kasynem gry, bez wymaganej koncesji i bez rejestracji przedmiotowych automatów do gier przez właściwego naczelnika urzędu celnego,

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

2. A. P. (2), s. J. i A. z d. P.,

ur. (...) w Ż.,

zam. (...)-(...) K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 01-03-2015r. do dnia 06-03-2015r. w m. K., powiat (...), woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej od nazwą P. A. P. (2) (...)-(...) K., ul. (...) w lokalu (...) Bar (...), (...)-(...) K., ul. (...), urządził gry na automatach do gier:

- H. S. P. nr (...),

- H. S. nr (...),

z naruszeniem przepisów art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 612), tj. poza kasynem gry, bez wymaganej koncesji i bez rejestracji przedmiotowych automatów do gier przez właściwego naczelnika urzędu celnego,

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

I. Uznaje oskarżonego **A. P. (1)** za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu, przy czym przyjmuje, iż w zarzuconym okresie czasu prowadził gry na przedmiotowych automatach do gier z naruszeniem art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. **skazuje** go na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł (sto złotych),

II. uznaje oskarżonego **A. P. (2)** za winnego popełnienia wyżej opisanego czynu, przy czym przyjmuje, iż w zarzuconym okresie czasu prowadził gry na przedmiotowych automatach do gier z naruszeniem art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. **skazuje** go na karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 zł (osiemdziesiąt złotych),

III. na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. **orzeka** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier:

- (...) 3 numer (...)/XI/QX-10/206,

- H. (...) nr (...)/SA/13/GT,

- (...) 3 nr (...)/XI/QX-10/208,

- (...) G. nr(...)/-5-14/SA/GT,

wraz z zawartością znajdujących się w nich środków pieniężnych w łącznej kwocie 445 zł, a szczegółowo opisanych w pkt 1 - 5 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych, k. 80,

a także automatów do gier:

- H. S. P. nr (...),

- H. S. nr (...),

wraz z zawartością znajdujących się w nich środków pieniężnych w łącznej kwocie 55 zł, a szczegółowo opisanych w pkt 1 - 3 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych, k. 183,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego **A. P. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 890 zł (osiemset dziewięćdziesiąt złotych), w tym opłatę karną w kwocie 500 zł (pięćset złotych), a od oskarżonego **A. P. (2)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 410 zł (czteryście dziesięć złotych), w tym opłatę karną w kwocie 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych).

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 października 2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. P. (1) w okresie wskazanym w akcie oskarżenia prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) A. P. (1), (...)-(...) K., ul.

G. 3, NIP (...), REGON (...). Na mocy umowy nr (...) z dnia 3 marca 2015 r. oskarżony A. P. (1) wydzierżawił od J. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)

z siedzibą w K. przy ul. (...), część lokalu (...) Bar (...) (3 m⁽²⁾), położonego K. przy ul. (...), celem zainstalowania tam automatów do gier. W umowie postanowiono, że oskarżony będzie płacił J. M. czynsz w wysokości 1200 zł miesięcznie. W dniu 3 marca 2015 r. oskarżony A. P. (1) zainstalował w wymienionym lokalu automaty do gier: (...) 3 nr (...) / XI/QX-10/206, H. (...) nr (...) / SA/13/GT, (...) 3 nr (...) / XI/QX-10/208 i (...) G. nr (...) / -5-14/SA/GT. Klienci lokalu mogli grać na tych automatach w gry hazardowe. W dniu 6 marca 2015 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w K. M. B., S. S. (2), R. Z. i J. F. przeprowadzili kontrolę we wskazanym wyżej lokalu w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o grach hazardowych. W toku kontroli przeprowadzono eksperymenty na wymienionych automatach. Eksperymenty wykazały, że:

- automaty są urządzeniami elektronicznymi,

- automaty wyposażone są w element pozwalający na wypłatę środków pieniężnych, tzw. „hopper” i umożliwiają ich wypłatę bezpośrednio z automatów,

- automaty przyjmują środki pieniężne, co świadczy o komercyjnym charakterze urządzanych gier; w celu rozpoczęcia rozgrywania gier konieczne jest ich zakredytowanie przez grającego poprzez wprowadzenie banknotów do akceptora banknotów,

- automaty umożliwiają uzyskiwanie wygranych rzeczowych w postaci punktów przedłużających grę bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także umożliwiają rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej (punktów) uzyskanej w poprzedniej grze; nadto automaty (...) 3 nr (...) / XI/QX-10/206, H. (...) nr (...) / SA/13/GT, (...) 3 nr (...) / XI/QX-10/208 realizują wygrane w postaci środków pieniężnych;

- przebieg gier ma charakter losowy, a uzyskiwane wyniki gier są nieprzewidywalne i niezależne od woli i zręczności grającego; wynik gry uzależniony jest wyłącznie od przypadku (programu sterującego grą), ponieważ gracz nie decyduje o określonym wyniku; zatrzymanie w zamierzonym układzie przez gracza obracających się bębnow z kolorowymi symbolami z prędkością wielokrotnie przekraczającą ludzką percepcję jest niemożliwe do przewidzenia.

Na podstawie przeprowadzonych eksperymentów Urząd Celny w K. stwierdził, że przedmiotowe urządzenia są automatami do gier w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Oskarżony A. P. (1) urodził się w (...) r. Jest wdowcem, ma troje dzieci. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest elektronikiem. Prowadzi własną działalność gospodarczą. Biegli lekarze psychiatrzy nie stwierdzili u oskarżonego A. P. (1) choroby psychicznej lub upośledzenia umysłowego w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k. Zdaniem biegłych, nie ma podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego w rozumieniu art. 31 § 1 i § 2 k.k. Oskarżony A. P. (1) był już karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II K 625/12, za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., został skazany na karę grzywny w liczbie 20 stawek dziennych po 60 zł;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K 345/16, za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., został skazany na karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych po 100 zł.

/ dowody: zeznania świadka J. F. (k. 460 – 461), protokół kontroli doraźnej (k. 4 – 5), protokół czynności kontrolnych (k. 6 – 8), postanowienie o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu (k. 11- 12), protokół przeszukania (k. 13 – 17), protokół eksperymentu procesowego (k. 18 – 25), umowa dzierżawy (k. 28), sprawozdania z badań automatów (k. 82 – 87, 90 – 95, 96 – 100, 101 – 106), dane z systemu teleinformatycznego dot. A. P. (k. 121 – 122), karta karna (k. 281), pisma z (...) Oddział w S. (k. 135), pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. (k. 138 – 139), opinia sądowo – psychiatryczna (k. 142 – 144) /

Oskarżony A. P. (2) w okresie wskazanym w akcie oskarżenia prowadził działalność gospodarczą pod nazwą P. A. P. (2), (...)-(...) K., ul. (...), NIP (...). Na mocy umów z dnia 1 marca 2015 r. oskarżony A. P. (2) wydzierżawił od J. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. przy ul. (...), część lokalu (...) Bar (...) (2 m²), położonego K. przy ul. (...), celem zainstalowania tam automatów do gier. W umowach postanowiono, że oskarżony za dzierżawioną powierzchnię będzie płacił czynsz w kwocie 500 zł (250 zł za 1 m²). W dniu 1 marca 2015 r. oskarżony A. P. (2) zainstalował w wymienionym lokalu automaty do gier: H. S. P. nr (...) i H. S. nr (...). Klienci lokalu mogli grać na tych automatach w gry hazardowe. W dniu 6 marca 2015 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w K. S. S. (2), M. B. i R. Z. przeprowadzili kontrolę we wskazanym wyżej lokalu w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o grach hazardowych. W toku kontroli przeprowadzono eksperymenty na wymienionych automatach. Eksperymenty wykazały, że:

- automaty są urządzeniami elektronicznymi,

- automaty wyposażone są w element pozwalający na wypłatę środków pieniężnych, tzw. „hopper” i umożliwiają ich wypłatę bezpośrednio z automatów,

- automaty przyjmują środki pieniężne w postaci banknotów oraz wyposażone są we wrzutnik monet, co świadczy o komercyjnym charakterze urządzanych gier; w celu rozpoczęcia rozgrywania gier konieczne jest ich zakredytowanie przez grającego poprzez wprowadzenie banknotów do akceptora banknotów,

- automat H. S. P. nr (...) umożliwia uzyskiwanie wygranych rzeczowych w postaci punktów przedłużających grę bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także umożliwia rozpoczęcie nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej (punktów) uzyskanej w poprzedniej grze,

- automat H. S. nr (...) umożliwia uzyskiwanie wygranych rzeczowych w postaci punktów, a także umożliwia rozpoczęcie nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej (punktów) uzyskanej w poprzedniej grze oraz realizuje wygrane w postaci środków pieniężnych,

- przebieg gier ma charakter losowy, a uzyskiwane wyniki gier są nieprzewidywalne i niezależne od woli i zręczności grającego; wynik gry uzależniony jest wyłącznie od przypadku (programu sterującego grą), ponieważ gracz nie decyduje o określonym wyniku; zatrzymanie w zamierzonym układzie przez gracza obracających się bębnow z kolorowymi symbolami z prędkością wielokrotnie przekraczającą ludzką percepcję jest niemożliwe do przewidzenia.

Na podstawie przeprowadzonych eksperymentów Urząd Celny w K. stwierdził, że przedmiotowe urządzenia są automatami do gier w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Oskarżony A. P. (2) urodził się w (...) r. Jest kawalerem, dzieci nie ma. Ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu. Jest Dyrektorem w Spółce (...). Oskarżony A. P. (2) był już karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 8.11.1996 r., sygn. akt II K 686/96, za przestępstwo z art. 208 k.k. z 1969 r. (kradzież z włamaniem), został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

jej wykonania na okres próby 4 lat oraz na karę grzywny; postanowieniem z dnia 30.11.1999 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 4.11.2003 r., sygn. akt II K 13/03, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., został skazany na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności; w miejsce kar jednostkowych wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 5.12.2006 r., sygn. akt IX K 1305/06, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k., został skazany na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

- w dniu 24.06.2008 r. Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej wydał wobec A. P. (2) wyrok łączny, wymierzając w miejsce kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku - Białej z dnia 5.12.2006 r., sygn. akt IX K 1305/06 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 4.11.2003 r., sygn. akt II K 13/03, karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Żywcu z dnia 18.11.2009 r., sygn. akt II K 861/09, za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 27.02.2013 r., sygn. akt II K 150/13, za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., został skazany na karę grzywny w liczbie 80 stawek po 50 zł;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku – Białej z dnia 22.01.2014 r., sygn. akt IX K 630/13, za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., został skazany na karę grzywny w liczbie 30 stawek po 60 zł;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 21.05.2015 r., sygn. akt IX K 144/15, za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., został skazany na karę grzywny w liczbie 80 stawek po 60 zł.

/ dowody: zeznania świadka J. F. (k. 460 – 461), postanowienie o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu (k. 11- 12), protokół przeszukania (k. 13 – 17), protokół eksperymentu procesowego (k. 30 – 35), dwie umowy dzierżawy (k. 38 - 41), sprawozdania z badań automatów (k. 191 – 196, k. 197 – 201), dane z systemu teleinformatycznego dot. A. P. (k. 282 – 284), karta karna (k. 221 – 223), pisma z (...) Oddział w S. (k. 233), pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ż. (k. 235, 237).

Oskarżony A. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania (k. 368 w zw. z k. 116 - 119).

Także i oskarżony A. P. (2) (k. 367, k. 218 – 119) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują na to, że oskarżeni A. P. (1) i A. P. (2) wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. Zgodnie z powołanym przepisem, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządza lub prowadzi gry hazardowe, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Art. 107 § 1 k.k.s. w powołanym brzmieniu obowiązuje od dnia 1 kwietnia 2017 r. W czasie popełnienia czynów art. 107 § 1 k.k.s. stanowił, że kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządza lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Art. 2 § 2 k.k.s. stanowi, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawy. Art. 107 § 1 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym

w czasie czynu tak samo jak obecnie zakazywał urządzania gier na automatach, zatem nie był to przepis względniejszy, wobec czego należało zastosować przepis w brzmieniu obecnym.

Art. 107 § 1 k.k.s. jest normą blankietową i odpowiedzialność karno-skarbowa w ramach tego przepisu może mieć miejsce tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że sprawca tego rodzaju czynu, swoim zachowaniem naruszył równocześnie obowiązujące normy innych ustaw dopełniające ten przepis prawa.

W rozpoznawanej sprawie oskarżeni A. P. (1) i A. P. (2) naruszyli art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych.

Art. 6 ust. 1 u.g.h. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2017 r. stanowi, że działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier

w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 i 1b oraz art. 6a ust. 2. W czasie popełnienia czynów art. 6 ust. 1 u.g.h. stanowił, że działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Art. 6 ust. 1 u.g.h. w poprzednim brzmieniu nie był dla oskarżonych względniejszy, wobec czego w świetle art. 2 § 2 k.k.s. należało zastosować przepis w brzmieniu obecnym.

Definicję „gier na automatach” zawiera art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Przepis ten w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2017 r. stanowi, że grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach urządzone przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości. W czasie popełnienia czynów art. 2 ust. 3 ustawy

z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych stanowił, że grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe,

w których gra zawiera element losowości. Art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przez oskarżonych czynów nie był względniejszy, wobec czego w świetle art. 2 § 2 k.k.s. należało zastosować przepis w brzmieniu obecnym.

Objęte niniejszą sprawą automaty (...) 3 nr (...) /XI/QX-10/206, H. (...) nr (...) /SA/13/GT, (...) 3 nr (...) /XI/QX-10/208

i (...) G. nr (...) /-5-14/SA/GT - należące do A. P. (1)

oraz automaty H. S. P. nr (...) i H. S. nr (...), należące do A. P. (2), są automatami do gier w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Na losowość wszystkich wymienionych wyżej automatów wskazały eksperymenty przeprowadzone przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego

w K. (k. 6 – 7, 18 – 28, k. 30 – 35). Eksperymenty dowiodły, że o wyniku gry nie decydowała zręczność, czy sprawność manualna, wynik gier nie był zależny od umiejętności gracza. Grający, po uruchomieniu gry, nie był w stanie w żaden sposób wpłynąć na jej wynik. O wynikach gier decydował wyłącznie przypadek. Eksperymenty ponadto wykazały, że urządzenie gier miało komercyjny charakter.

Przedmiotowe automaty zostały następnie poddane badaniom przez Izbę Celną w P. - Wydział Laboratorium (...). Badania te potwierdziły losowość i komercyjność urządzanych gier. Przebieg badań Izba Celna

w P. opisała w sprawozdaniach i utrwaliła w postaci nagrań na płytach DVD (k. 82 – 87, k. 90 – 95, 96 – 100, 101 – 106, 191 – 196, 197 – 201).

Z art. 6 ust. 1 u.g.h. wynika, że warunkiem podstawowym prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach jest uzyskanie koncesji na kasyno gry. Oskarżeni A. P. (1) i A. P. (2) nie posiadali takiej koncesji, a to oznacza, że swoją działalność prowadzili niezgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych.

Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie jest przepisem technicznym, W wyroku z dnia 13 października 2016 r., C-303/15 Trybunał Sprawiedliwości UE orzekł, że: „Artykuł 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak ten będący przedmiotem postępowania głównego (art. 6 u.g.h. – dop. SR), nie wchodzi w zakres pojęcia „przepisów technicznych” w rozumieniu tej dyrektywy, podlegających obowiązkowi zgłoszenia na podstawie art. 8 ust. 1 tej samej dyrektywy, którego naruszenie jest poddane sankcji w postaci braku możliwości stosowania takiego przepisu”.

Także i Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. I KZP 17/16, orzekł, że art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 k.k.s., o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony.

W związku z powyższym, Sąd, nie wychodząc poza granice oskarżenia, przyjął, że A. P. (1) i A. P. (2) prowadzili gry na automatach z naruszeniem art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych.

Oskarżeni nadto naruszyli art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Przepis ten w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2017 r. stanowi, że automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Powyższy obowiązek nie dotyczy terminali w kolekturach gier liczbowych służących do urządzania gier liczbowych lub sprzedaży loterii pieniężnych oraz urządzeń służących do urządzania gier liczbowych lub loterii pieniężnych urządzanych na terytorium więcej niż jednego państwa (gry multijurysdykcyjne). Przepis w brzmieniu poprzednim nie był względniejszy dla oskarżonych, wobec czego w świetle art. 2 § 2 k.k.s. należało zastosować przepis w brzmieniu obecnym.

W niniejszej sprawie oskarżeni nie posiadali ani koncesji, ani zezwolenia, nadto urządzenia nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celnego.

Nie ma natomiast podstaw do przyjęcia, że oskarżeni naruszyli art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Na wniosek Prokuratora Generalnego z dnia 3 lipca 2015 r., Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów, uchwałą z dnia 19 stycznia 2017 r., I KZP 17/16, rozstrzygnął występujące w orzecznictwie rozbieżności stwierdzając, m.in., że: „norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, wyłącza możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 KKS przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 612) w pierwotnym brzmieniu”. Art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie może więc być stosowany, jako uzupełnienie art. 107 § 1 k.k.s., do czynów, które zostały popełnione przed dnia 3 września 2015 r.

W ocenie Sądu oskarżeni mieli świadomość, że prowadzą gry na automatach z naruszeniem przepisów ustawy o grach hazardowych. W ich przypadku nie ma żadnych podstaw do uznania, że działali w warunkach któregośkolwiek z błędów, o jakich mowa w art. 10 k.k.s. Oskarżeni, działając w branży automatów na szeroką skalę, bardzo dobrze wiedzieli, jaki był rzeczywisty charakter posiadanych przez nich urządzeń. Dysponowali przy tym wyższą niż przeciętna wiedzą i znajomością przepisów prawnych regulujących kwestię urządzania gier na automatach. Znali wymogi kwalifikujące poszczególne urządzenia jako automaty do gier hazardowych. Prawdą jest, że w licznych orzeczeniach sądów powszechnych, jak i Sądu Najwyższego, były prezentowane sporne poglądy, co do tego, czy przepisy art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych mogą stanowić

wypełnienie normy sankcjonowanej z art. 107 § 1 k.k.s. Wynikało to z braku jednoznacznego ustalenia charakteru tych przepisów w kontekście obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej przepisów krajowych o charakterze technicznym. Nie usprawiedliwia to jednak oskarżonych. Oskarżeni, wiedząc o tych rozbieżnościach, opierali się wyłącznie na orzeczeniach korzystnych dla nich, natomiast lekceważyli liczne orzeczenia, które nie podzielały ich poglądów. Gdyby oskarżeni uwzględnili orzeczenia, które nie podzielały ich poglądów, to właśnie takie zachowanie byłoby racjonalne i świadczyłoby

o braku zgody na ewentualność naruszenia prawa. Podkreślenia wymaga, że w wypadku prawa karnego skarbowego często w grę wchodzi model osobowy o podwyższonym standardzie wymagań. Taka też musi być miara dla profesjonalisty w obrocie gospodarczym, który dla zarobku zamierza prowadzić działalność ze świadomością jej reglamentowania przez państwo. Im zaś wyższe oczekiwania od sprawy, tym możliwość wystąpienia błędu usprawiedliwionego mniejsza (por. wyrok SN z dnia 3 lutego 1997 r., II KKN 124/96, OSNKW 1997/5-6/46). Oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem ewentualnym. Oskarżeni, znając przepisy ustawy o grach hazardowych i opierając się wyłącznie na orzeczeniach i poglądach dla nich korzystnych, przy zlekceważeniu odmiennych ocen, musieli przewidywać możliwość popełnienia czynów zabronionych i godzić się na nie.

W tym miejscu zaznaczyć wypada, że wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K 345/16, A. P. (1), za przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s., został skazany na karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych po 100 zł. Czyn A. P. (1) w sprawie II K 345/16 polegał na tym, że w okresie od dnia 04.08.2014r. do dnia 11.09.2014 r. w lokalu M. O. K. M. A. znajdującym się pod adresem - (...) (...) K., ul. (...) urządził gry na automacie do gier o nazwie C. (...) numer H. (...) -12-GT-016 wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz.U. 201/2009 poz. 1540 z późn. zm.) bez wymaganego zezwolenia lub koncesji na urządzenie i prowadzenie gier na automatach, nadto bez rejestracji automatu. Wyrokiem z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt II Ka 218/17, wydanym na skutek apelacji, Sąd Okręgowy w Krośnie utrzymał w mocy wyrok Sądu I Instancji.

W sprawie przesłuchano w charakterze świadka J. F. (k. 460), który jest funkcjonariuszem służby celnej i który brał udział w kontroli przeprowadzonej w dniu 3 marca 2015 r. w lokalu (...) Bar (...) w K.. Jednak zeznania J. F. nie wniosły do sprawy niczego istotnego. J. F. podał, że - z uwagi na dużą ilość kontroli - trudno mu opisać kontrolę z dnia 3 marca 2015 r.

Sąd uznał oskarżonego A. P. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia, przy czym przyjął, iż w zarzuconym okresie czasu prowadził gry na przedmiotowych automatach do gier z naruszeniem art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. skazał go na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł (sto złotych).

Oskarżonego A. P. (2) Sąd uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia, przy czym przyjął, iż w zarzuconym okresie czasu prowadził gry na przedmiotowych automatach do gier z naruszeniem art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. skazał go na karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 zł (osiemdziesiąt złotych).

Ustalając liczbę stawek dziennych, Sąd uwzględnił stopień winy oskarżonych i stopień społecznej szkodliwości ich czynów. Stopień winy oskarżonych jest wysoki. Oskarżeni zdolni byli do zawinienia i mieli możliwość stwierdzenia, że ich czyny są bezprawne. W sprawie nie ma żadnych okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały winę któregokolwiek

z oskarżonych. W przypadku oskarżonego A. P. (1) przeprowadzono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów i z opinii tej wynika, że nie ma podstaw do kwestionowania poczytalności tego oskarżonego w rozumieniu art. 31 § 1 i § 2

k.k. Stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych również jest wysoki. Oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem ewentualnym. Ich motywacja sprowadzała się wyłącznie do osiągnięcia korzyści majątkowej.

Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonych. Oskarżony A. P. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą, a oskarżony A. P. (2) jest dyrektorem w Spółce (...). Oskarżeni będą więc w stanie uiścić orzeczone grzywny.

Przy wymiarze kar Sąd miał też na uwadze, że oskarżeni byli wcześniej karani.

Na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier:

- (...) 3 numer (...) /XI/QX-10/206,

- H. (...) nr (...) /SA/13/GT,

- (...) 3 nr (...) /XI/QX-10/208,

- (...) G. nr (...) /-5-14/SA/GT,

wraz z zawartością znajdujących się w nich środków pieniężnych w łącznej kwocie 445 zł, a szczegółowo opisanych w pkt 1 - 5 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych, k. 80,

a także automatów do gier:

- H. S. P. nr (...),

- H. S. nr (...),

wraz z zawartością znajdujących się w nich środków pieniężnych w łącznej kwocie 55 zł, a szczegółowo opisanych w pkt 1 - 3 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych, k. 183.

Zgodnie z art. 30 § 5 k.k.s., w wypadkach określonych w art. 107 § 1-3 orzeka się przepadek dokumentu lub urządzenia do gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego, a także znajdujących się w nich środków pieniężnych oraz wygranych, które na podstawie tego dokumentu przypadają grającemu, a także środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w grze lub wpłaconych stawek. Przepis stosuje się odpowiednio także w wypadkach określonych w art. 107a § 1, art. 108 § 1, art. 109 i art. 110. Treść przepisu art. 30 § 5 k.k.s. nie pozostawia wątpliwości co do tego, że przepadek przedmiotów w wypadkach określonych w art. 107 § 1-3 jest obligatoryjny.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego A. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 890 zł (osiemset dziewięćdziesiąt złotych), w tym opłatę karną w kwocie 500 zł (pięćset złotych), a od oskarżonego A. P. (2) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 410 zł (czteryście dziesięć złotych), w tym opłatę karną w kwocie 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych). Wskazana wcześniej sytuacja majątkowa oskarżonych pozwoli im na uiszczenie zasądzonych kosztów.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego A. P. (1) – adw. A. B..